

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud nadřízený v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Vladimíry Zelenkové a soudkyň JUDr. Jany Prokopové a JUDr. Marie Vazačové ve věci

nezletilé:

[REDAKCE]

dítě rodičů:

[REDAKCE]

zastoupená advokátkou Zuzanou Candigliota
sídlem Burešova 615/6, Brno

[REDAKCE]

o zrušení předběžného opatření ve věci vedené u Okresního soudu v Českém Krumlově pod sp. zn. 8 P 145/2017, o námitce podjatosti soudkyně,

takto:

Soudkyně Okresního soudu v Českém Krumlově JUDr. Milena Hrdličková **není vyloučena** z projednávání a rozhodování této věci.

Odůvodnění:

1. V projednávané věci okresní soud usnesením ze dne 16. 12. 2020 č. j. 8 P 145/2017-440 zrušil předběžné opatření nařízené usnesením Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 26. 11. 2020 č. j. 0 Nc 14/2020-6, kterým se nezletilá [REDAKCE], narozená [REDAKCE] předává do péče Nemocnice České Budějovice a. s., dětské oddělení se sídlem Boženy Němcové 585/54, České Budějovice.
2. Podáním ze dne 29. 12. 2020 vznesla matka nezletilé [REDAKCE] námitku podjatosti vůči soudkyni JUDr. Mileně Hrdličkové. Matka v této námitce podjatosti namítá, že soudkyně uvedeným usnesením sice vyhověla návrhu účastnic na zrušení předběžného opatření, nicméně odůvodnění usnesení je tendenční a nesplňuje kritéria objektivního testu nestrannosti. Vzhledem k tomu, že i po zrušení předběžného opatření probíhá řízení o preventivní, výchovná a sankční opatření při výchově nezletilé, mají účastnice zájem na tom, aby v dalším řízení rozhodovala osoba, o jejíž nestrannosti a nepodjatosti nejsou pochybnosti. Matka v námitce podjatosti popisuje podrobně situaci ode dne 25. 11. 2020, kdy byla nezletilá přijata do Nemocnice České Budějovice za účelem poskytnutí zdravotní péče z důvodu zranění po kopnutí koněm do hlavy, kdy následně matka odmítla další hospitalizaci nezletilé a podepsala propouštěcí zprávu a negativní revers, ve kterém je výslovně uvedeno: „Pacientka toho času není v přímém ohrožení života.“ Následně cituje usnesení Okresního soudu v Českém Krumlově shora citované, kterým bylo vydáno předběžné opatření i usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 12. 2020 č. j. 6 Co 1398/2020-45, kterým bylo předběžné opatření potvrzeno. Dne 10. 12. 2020 soudkyně Okresního soudu v Českém Krumlově JUDr. Hrdličková usnesením č. j. 8 P 145/2017-421 zahájila řízení o preventivní, výchovná a sankční opatření při výchově nezletilé a jmenovala ji

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Profantová.

opatrovníkem pro toto řízení orgán sociálně-právní ochrany dětí města Český Krumlov. Dne 16. 12. 2020 soudkyně Okresního soudu v Českém Krumlově JUDr. Hrdličková usnesením č. j. 8 P 145/2017-440 zrušila předběžné opatření ve spojení s usnesením odvolacího soudu z odůvodněním, že matka zdravotní stav řeší, nezletilá je sledována praktickou lékařkou a skutečnosti, které vedly k vydání předběžného opatření, pominuly. Matka cituje odůvodnění tohoto usnesení a má za to, že JUDr. Hrdličková činí v usnesení závěry, které s ohledem na okolnosti případu je nutné hodnotit jako zcela tendenční a vypovídající o chybějící nestrannosti soudkyně a jejímu nekritickému přístupu k Nemocnici České Budějovice. Soudkyně byla v návrhu na zrušení předběžného opatření upozorněna na to, že stanovisko nemocnice nelze považovat za nezávislé expertní stanovisko a že je nemocnice v konfliktu zájmů. Přesto soudkyně evidentní konflikt zájmů ignorovala a vyžádala si dne 8. 12. 2020 od Nemocnice České Budějovice odborné vyjádření. Přitom bylo zjevné, že nemocnice se vyjádří tak, aby obhajovala svůj dosavadní postup a svoje dosavadní stanovisko, i kdyby bylo nesprávné. Proto nebylo v žádném případě v zájmu nezletilé a v zájmu objektivního objasnění věci, aby pracovníci této nemocnice před soudem vystupovali jinak, než jako svědci. To je základní logická úvaha, kterou by musel v tomto případě každý nestranný soudce učinit. Pokud soudkyně JUDr. Hrdličkové této úvahy nebyla schopna a nekriticky přistoupila k Nemocnici České Budějovice jako k nezávislému expertnímu subjektu, aniž by jakkoliv hodnotila konflikt zájmů, je evidentní, že není v této věci nezaujatá a nestranná. Soudkyně vystupuje útočně vůči matce a vysmívá se jí tím, že matku obviňuje ze sebestřednosti, přitom sama soudkyně se odmítla vypořádat s relevantními námitkami proti nemocnici, zcela je ignorovala a i přes tyto námitky nadále spolupracovala s nemocnicí jako s nezávislým expertním subjektem, přitom nemá matka informace o tom, že by si soudkyně vyžádala expertní stanovisko od nezávislého subjektu, který nebyl v této věci zainteresován. Vzhledem k tomu, že soudkyně označuje náhled matky na očkování dítěte za „subjektivní“ a naopak implicitně představuje stanovisko nemocnice za „objektivní“, chce matka uvést, že v řízení nebylo nějak prokázáno, že by výhody očkování pro nezletilou (toho času navíc užívající antibiotika) převažovaly nad riziky, které očkování představuje a že by nezletilá byla skutečně reálně ohrožena na životě a na zdraví. Soudkyně se patrně nezajímá o stále aktuální a přetrvávající problematiku lékařského paternalismu a zneužívání moci v medicíně, která se zřetelně projevuje zejména v oblasti očkování, porodnictví, psychiatrie a které má původ v totalitním režimu, který dával lékařům rozhodovací pravomoci v oblasti práv pacientů. Nelze než uzavřít, že soudkyně s ohledem na svůj postup a svoje vyjádření evidentně v zajetí zmíněných stereotypních představ, obhajuje autoritativní medicínu a není schopna kritického zhodnocení věci. Ignoruje konflikt zájmů u nemocnice, spolupracuje s ní jako s nestranným expertním subjektem a požaduje po ní odborné vyjádření, aniž by si vyžádala takové vyjádření od skutečně nestranného, nezainteresovaného expertního subjektu. Zároveň se soudkyně vyjadřuje nepřátelsky a zaujatě vůči matce – její postoj označuje za subjektivní, zatímco postoj nemocnice vydává za objektivní, aniž by cokoli ohledně těchto postojů bylo prokázáno, ale především se matce vysmívá tím, že údajně přeceňuje svoji důležitost, přitom matka měla pouze věcné a konkrétní námitky vůči nemocnici, se kterými se soudkyně vůbec nevypořádala. Soudkyni nelze vnímat jako nestrannou, ale naopak jsou dány vážné pochybnosti o její nepodjatosti. Vzhledem k tomu, že v řízení jde o nezletilou a její nejlepší zájem, který je předtím hlediskem rozhodování, nelze akceptovat, aby takto citlivou věc týkající se základních práv nezletilé rozhodovala soudkyně kritickým a předsudečným náhledem na věc, která v reakci na věcné námitky matky ji zesměšňuje namísto toho, aby se s námitkami řádně a logicky vypořádala.

3. JUDr. Milena Hrdličková k námitce podjatosti uvedla, že nemá vztah k žádnému účastníku řízení, účastníky vůbec nezná. Neví o žádné okolnosti, která by ji měla vyloučit z projednávání věci. Věc jí byla přidělena podle platného rozvrhu práce pro rok 2020. O zrušení vydaného předběžného opatření rozhodla v souladu s návrhem matky podle důkazů, jež se podařilo získat ve lhůtě 7 dnů určené pro rozhodnutí o návrhu na zrušení předběžného opatření dle § 462 z. ř. s.

4. Podle § 14 odst. 1. o. s. ř. soudci a přísedící jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
5. Nadřízený soud v této souvislosti poukazuje na ust. § 14 odst. 4. o. s. ř., podle něhož důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Takový postup soudce je totiž přezkoumán v rámci odvolacího řízení, a pokud by byly v postupu soudce shledány vady, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a za odvolacího řízení nemohla být sjednána náprava, byla by taková vada důvodem pro postup podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř., jehož důsledkem by bylo zrušení rozhodnutí a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Výhrady matky vůči soudkyni soudu prvního stupně se týkají odůvodnění usnesení soudu prvního stupně. Tyto námitky matky však samy o sobě nemohou být důvodem pro vyloučení soudkyně z projednávání a rozhodování věci. Z hlediska věcného je pro vyslovení vyloučení soudce nutný jeho poměr k projednávané věci, osobám účastníků nebo jejich zástupcům, pro něž je zároveň důvod pochybovat o jeho nepodjatosti. Tímto poměrem k věci je třeba rozumět osobní vztah k předmětu řízení, k osobám účastníků nebo jejich zástupcům, pro něž je důvod pochybovat o nepodjatosti soudkyně. Osobním vztahem v předmětu řízení je třeba rozumět osobní zájem na výsledku sporu, ať už díky současnému poměru k některé ze stran sporu či bez tohoto osobního poměru. Musí zde být tedy zájem, aby spor dopadl určitým způsobem, který by tento soudce nadřadil nad nezávislé posuzování skutkových zjištění a právního posouzení takovým způsobem, že by i při vědomí nesprávného rozhodnutí je vydal a tím jednu ze stran poškodil (zde nezletilou) nebo naopak situace, kdy by pro tento svůj postoj nemohl objektivně rozhodnout. Naopak nelze za poměr k věci ve smyslu ust. § 14 odst. 1 o. s. ř. považovat situaci, že soudce zastává určitý právní názor. Existence právního názoru je nutným předpokladem rozhodovací činnosti soudce a tento právní názor, který se opírá o výklad norem hmotného práva, není způsobilý založit pochybnosti o nepodjatosti soudce. Pochybnost o nepodjatosti uvedené soudkyně nelze dovodit ani z jejího vyjádření, v němž potvrzuje, že k věci ani k účastníkům nemá žádný osobní vztah. O její případné podjatosti nesvědčí žádná jiná okolnost obsažená ve spise. Pro úsudek o podjatosti soudkyně a o nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávisle není za této situace dostačující toliko obecné či subjektivní přesvědčení matky, zejména když se neopírá o žádné konkrétní skutečnosti svědčící o podjatosti JUDr. Hrdličkové.
6. Není zde tedy důvod pochybovat o nepodjatosti soudkyně JUDr. Mileny Hrdličkové, když důvodem námítky podjatosti je právě jen nesouhlas matky s tím, jak okresní soud ve věci postupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný opravný prostředek.

České Budějovice 25. ledna 2021

JUDr. Vladimíra Zelenková v. r.
předsedkyně senátu